

oznanila

VNEBOVZETA - ZAVETNICA NAŠE ŽUPNIJSKE SKUPNOSTI

Mesec avgust nas vsako leto popelje v naročje največjega Marijinega praznika. Praznik Marijinega vnebovzetja ima za našo župnijo poseben pomen. To je dan naše glavne župnijske zavetnice, dan, ko se celotna župnijska skupnost zbere v hvaležnosti, slavljenju in prošnji k Vnebovzeti.

Skrivnost Marijinega vnebovzetja z dušo in telesom nam razodeva veličino človekove poklicanosti. Brezmadežna Devica, ki je prva v polnosti deležna Kristusovega vstajenja, nam sveti kot znamenje trdnega upanja in tolažbe. Ona, ki kraljuje v nebesih, ostaja naša ljubeča nebeška Mati. Kot župnijska družina smo že rodove varno zaviti v njen materinski plašč, pod katerim najdemo zavetje v preizkušnjah in navdih za zvesto krščansko življenje.

Praznik Marijinega vnebovzetja je priložnost za duhovno obnovev in poglobitev naših medsebojnih vezi. Ko obhajamo največji Marijin praznik, ne slavimo le preteklosti, temveč zremo v prihodnost z vero, da nas Marijina priprošnja nenehno spremlja. To je milostni čas, ko pred oltar prinašamo zahvalo za dar skupnosti, za vse prejete milosti ter prošnjo za blagoslov naših družin, mladih, ostarelih, bolnih ...

Naj nas priprošnja Marije Vnebovzete, naše mogočne župnijske zavetnice, varuje, navdihuje z neomajno vero in povezuje v ljubezni do Boga in bližnjega.

**ŽUPNIJA
LJUBLJANA
POLJE**

DEVICA MARIJA V POLJU

22. avgust

DEVICA MARIJA KRALJICA

God je v bogoslužje uvedel papež Pij XII. ob prvem Marijinem letu, leta 1954. Do pokoncilske preureditve bogoslužnega koledarja se je z njenim godom zaključil mesec maj, zdaj pa ga obhajamo 22. avgusta, osmi dan po prazniku Marijinega vnebovzetja. Marijino kraljevanje se je v polnosti z začelo uresničevati šele z njenim vnebovzetjem. Na upodobitvah Marijinega vnebovzetja vidimo, kako jo v nebeško slavo sprejemajo vse tri osebe Svete Trojice in kako ji Bog Oče in Sin polagata na glavo kraljevsko krono. Resnica o Mariji kot Kraljici je del izročila Cerkve od prvih krščanskih stoletij. Marija je kraljica, ker je mati njega, ki je Kralj vseh kraljev. V vzhodnih cerkvah nas nad glavnim vhodom pogosto pozdravi relief Marije, upodobljene v veličastvu: oblečena je kot vladarica, pred svojimi prsmi nosi Božje Dete in ga daje krščanskemu ljudstvu v češčenje.

MARIJINO VNEBOVZETJE - VELIKI ŠMAREN, 15. avgust

Kristjani s praznikom Marijinega vnebovzetja izražamo vero, da je Bog Marijo s telesom vzel v nebo. Njeno telo ni bilo položeno v grob in ni bilo podvrženo trohnenju. Marija je bila v celoti pripravljena na prehod v novo življenje. V njej je vse dozorelo. Kako je stopala v stanje poveličanja, nam govori že preprosto srečanje s teto Elizabeto. Ženi se srečujeta z vsem svojim bitjem. Marijina vera sloni na globokem spoštovanju telesa in spolnosti. Zaveda se, da je telo temelj srečevanja z bližnjim in z Bogom. Ob angelovem oznanjenju sprašuje angela, kako bo spočela, ko z možem še ne živi. Na svatbi jo skrbi žeja svatov. Pod križem s svojo telesno prisotnostjo svojemu Sinu izraža bližino.

Kar v duhu doživlja, izraža s svojimi čustvi. Njen čustveni svet ni zaprt v njeni notranjosti. Njena vera ni zaprta med štiri stene. Svoja doživljanja nosi s seboj in jih deli. Njena molitev je polna čustvenih izrazov. A ta čustva niso prazna, niso površna ali vzhicena. Ko Marija doživlja svojo nizkost, svojo majhnost, stopa pred Boga. Ko doživlja Božji pogled nase, se tega veseli in o tem spregovori. Njena vera ni mehkobna, pobožna odmaknjenost. Je jasen pogled na svet. Odraža jasno vrednotenje vsega. Ne boji se kritične drže. Spoznava napuh in o njem razmišlja. Ve, da je zlo, zato je vesela, da se Bog nanj odziva.

Ko ob Marijinem hvalospevu spoznavamo, kako vera prežema vse njeno bitje in kako jo s celim bitjem izraža, je pravzaprav logično, da ni potrebovala priprave na vstop v nebeško kraljestvo. Mislim, da je naša vera strašansko ujeta, zaprta v nekaj razumskih ali pobožnih izrazov. Kot bi bila umetno prilepljena k našemu bitju. Na neki način zaživi v kritičnih trenutkih, potem pa se spet potuhne.

Marijina vera je živo izražanje njenega doživljanja v vseh trenutkih življenja. Prepoznava svoja doživljanja, jih sprejema v luči Božje ljubezni in jih kot takšna tudi podarja bližnjim.

Marija Vnebovzeta je naša župnijska zavetnica, zato je praznik Marijinega vnebovzetja naš največji župnijski praznik. Pri vseh mašah na praznik bomo obnovili posvetitev slovenskega naroda Mariji. Po sv. maši ob desetih ste vabljeni na župnijsko dvorišče, kjer se bomo še nekoliko zadržali, okrepčali in osvežili. Pri vseh mašah bo darovanje za cerkev.

Sinodalna apostolska spodbuda RADOST LJUBEZNI (AMORIS LAETITIA) SPREMLJANJE, RAZLIKOVANJE IN VKLJUČEVANJE KRHKOSTI

Zakon postopnosti v dušnem pastirstvu

»Odločitev za civilni zakon ali za preprosto skupno življenje pogosto nima razloga v predsodkih ali odporih proti zakramentalni zvezi, ampak v kulturnih ali drugih okoliščinah.« V teh primerih je mogoče ovrednotiti tista znamenja ljubezni, ki na kakršen koli način zrcalijo Božjo ljubezen. Znano je, da »narašča število tistih, ki po daljšem skupnem življenju zaprosijo za cerkveno poroko. Pogosto živijo skupaj zaradi splošne miselnosti, ki nasprotuje institucijam in dokončnim odločitvam, pa tudi v pričakovanju življenjske gotovosti (trajna zaposlitev in zanesljiv zaslužek). Končno so zunajzakonske zveze v nekaterih deželah zelo številne ne le zato, ker zavračajo vrednote družine in zakona, ampak predvsem zato, ker menijo, da je praznovanje poroke neko razkošje, tako da gmotna stiska sili ljudi k takšnim zvezam.« Vendar »zahtevajo vsi ti primeri konstruktiven odgovor z nalogo, kako jih v luči evangelija spremeniti v priložnost za pot k polnosti zakona in družine. Gre za to, da jih sprejemamo in spremljamo potrpežljivo in obzirno.« To je naredil Jezus pri Samarijanki (prim. Jn 4, 1-26); nagovoril je njeno hrepenenje po pravi ljubezni, da bi jo rešil vsega, kar je zatemnjevalo njeno življenje, in jo vodil k polnemu evangelijskemu veselju.

Glede tega je sv. Janez Pavel II. predlagal premislek o tako imenovanem »zakonu postopnosti« (lex gradualitatis; zakon v tem kontekstu označuje zapoved; op. ur.), kajti vedel je, da človek »spoznava, ljubi in izpolnjuje naravno dobro v postopni rasti«. Ne gre za »postopnost zakona« (gradualitas legis, op. ur.), temveč postopnost v ustreznem izvrševanju svobodnega ravnanja ljudi, ki niso sposobni razumeti, ceniti ali v celoti izpolnjevati objektivne zahteve zakona. Kajti zakon je tudi Božji dar, ki kaže pot, dar za vse brez izjeme, ki ga moremo živeti z močjo milosti, čeprav vsak človek napreduje »od stopnje do stopnje, v skladu z napredujočim sprejemanjem Božjih darov in zahtev njegove nepreklicne in absolutne ljubezni v celotnem osebni in družbenem življenju«.

Papež Frančišek, Radost ljubezni (št. 294-295)

Jamie Ogle

O LJUBEZNI IN IZDAJI

Rim, leta 270. Ko cesar prepove sklenitev zakonskih zvez, se razširijo govorice o pogumnem možu, ki na skrivaj opravlja poročne obrede. Valentin, javni notar in vodja preganjane krščanske skupnosti, verjame, da je cesarjev odlok krivičen, in je zaradi svojih prepričanj pripravljen tvegati življenje. Iris, hči rimskega ječarja, si želi le tega, da bi ponovno spregledala. Njeno zadnje upanje sta Valentin in njegova Cerkev, čeprav je druženje z ljudmi, ki veljajo za grožnjo cesarstvu, izredno nevarno. Iris nekaj neustavljivo vleče k Valentinu, in ko s pomočjo svojih novih prijateljev najde vero v Boga, oba začneta upati v prihodnost onkraj nevarnosti, ki jima pretijo.

SV. MONIKA IN SV. AVGUŠTIN

Podobi svete Monike in svetega Avgušтина sta v naši cerkvi na sliki v levi stranski kapeli skrajno desno.

Sveto Moniko umetniki najpogosteje upodabljajo z rožnim vencem ali molitvenikom v rokah, s križem, v črnih vdovskih oblačilih ali s solzami v očeh, ki ponazarjajo njeno dolgoletno vztrajno molitev za sina Avgušтина. Je zavetnica mater, žena, vdov, gospodinj, krščanskih mater ter vseh, ki molijo za spreobrnjenje svojih otrok ali bližnjih. Verniki se ji pogosto priporočajo tudi v težavnih družinskih odnosih. Slovenske oblike imena so Monika, Monca, Mona, Moni.

Svetega Avgušтина upodabljajo kot škofa z mitro in škofovsko palico. Pogosto drži knjigo, ki predstavlja njegovo bogato pisateljsko delo, goreče srce kot znamenje ljubezni do Boga ali pero, saj je napisal številna pomembna teološka dela. Je zavetnik teologov, tiskarjev, pivovarjev, učiteljev, bogoslovcev ter reda avguštincev. Je tudi eden izmed štirih velikih cerkvenih učiteljev zahodne Cerkve. Slovenske oblike imena so Avguštin, Avgust, Gusti, Gušti, Gušto, ženske pa Avgušтина, Avgusta. Sveta Monika se je rodila okoli leta 331 v Tagasti v severni Afriki (na območju današnje Alžirije). Že kot mlado dekle je bila vzgojena v krščanski veri. Poročila se je s poganom Patricijem, ki je bil pogosto nagle jeze, vendar ji je s svojo potrpežljivostjo, dobroto in zgledom uspelo omiliti njegove značajske napake. Tik pred smrtjo se je njen mož dal krstiti.

Največja preizkušnja njenega življenja je bil sin Avguštin, ki se je rodil leta 354 v Tagasti. Bil je zelo nadarjen učenec in je študiral govorništvo, vendar je v mladosti zašel na stranpoti, se oddaljil od krščanske vere, iskal

resnico v različnih filozofskih naukih in živel razuzdano življenje. Imel je sina Adeodata. Monika je zelo trpela, molila, jokala in prosila sina, naj se vrne na pravo pot. Zatekla se je k nekemu škofu, ki jo je potolažil: »Pojdi v miru, sin tolikih solza se ne more pogubiti.« Ko je Avguštin sklenil iti v Rim, ki je bil še bolj pokvarjeno mesto kakor Kartagina, ga je mati prosila in rotala, naj ostane. Zlagal se ji je, da bo spremil prijatelja do ladje. Mati je šla z njim. Zlagal se ji je še drugič, češ da ni ugodnega vetra, da ladja ne more odpluti, naj kar gre v Ciprijanovo cerkvico in da jo ob zori pride iskat in ji povedat, kdaj odpluje ladja. Ponoči se je vkrcal in ladja je odplula proti Rimu. Tihota in veličina morja pa sta Avgušтина tako prevzeli, da mu je pri srcu postajalo hudo zaradi krutosti do matere. Gledal je proti odmikajoči se afriški obali in v duhu videl mater, kako ga bo čakala, kako bo šla v пристanišče in tam spoznala, da jo je prevaral. Bil je to leta 384. Monika pa ni strpela doma. Šla je za sinom v Rim in nato

v Milan, kamor je šel Avguštin iz Rima. Ko je Avguštin prišel v Milan, je poslušal pridige škofa svetega Ambroža. Poleg materinih vztrajnih molitev so prav Ambroževe besede močno vplivale nanj. Nekega dne je na vrtu zaslišal glas: »Vzemi in beri.« Odprl je Sveto pismo in prebral odlomek iz Pavlovega Pisma Rimljanom, kjer je bral: »Ne v požrešnosti in pijanosti, ne v nečistosti in nesramnosti, ne v prepiru in nevoščljivosti, ampak nadenite si Gospoda Jezusa Kristusa in mesu ne strežite za poželjivost.« To je bil odločilni trenutek njegovega spreobrnjenja. Po skoraj dvajsetih letih vztrajne molitve se je želja svete Monike izpolnila in Avguštin je tako leta 387 prejel sveti krst. Sam pravi, da je bil pravzaprav krščen z materinimi solzami.

Kmalu po sinovem krstu sta se skupaj odpravila nazaj v Afriko. Med potjo je Monika zbolela in umrla v mestu Ostija pri Rimu. Pred smrtjo je sinu dejala, naj se je vedno spominja pri daritvi svete maše. Njena neomajna vera in zaupanje v Boga sta postala zgled številnim staršem po vsem svetu.

Po vrnitvi v Afriko je Avguštin postal duhovnik, nato pa škof v mestu Hipon. Tam je neutrudno oznanjal evangelij, branil krščansko vero pred zmotami svojega časa ter napisal številna dela. Njegovi najbolj znani knjigi sta Izpovedi, v katerih opisuje svojo življenjsko pot in spreobrnjenje, ter Božje mesto, eno najpomembnejših del krščanske filozofije.

Ko je bil star približno 75 let in že oslavljen zaradi bolezni, je, medtem ko so Vandali, germansko ljudstvo, oblegali mesto, zbolel – domnevajo, da za vročinsko boleznijo – ter po približno desetih dneh bolezni umrl 28. avgusta 430. Zadnje dni svojega življenja je veliko molil, bral spokorne psalme in se pripravljaj na smrt. Zanimivost je, da so Vandali mesto Hipon pozneje zavzeli, vendar je njegovim prebivalcem knjižnico in večino Avguštinovih spisov uspelo rešiti. Prav zato

so se njegova dela in misli o veri, milosti, ljubezni in iskanju resnice ohranili do današnjih dni in močno vplivali na razvoj evropske kulture, filozofije in teologije.

Sveta Monika ni bila uradno razglašena za svetnico s posebnim postopkom, saj je živel v prvih stoletjih krščanstva, ko formalni postopki kanonizacije še niso obstajali. Za svetnico jo je razglasila zgodnja Cerkev z ljudskim češčenjem, ki ga je pozneje potrdila Cerkev.

Tudi sveti Avguštin ni bil razglašen za svetnika po današnjem postopku kanonizacije. Za svetnika ga je priznala zgodnja Cerkev kmalu po njegovi smrti zaradi njegove svetosti, zglednega življenja in izjemnega prispevka k razlagi krščanske vere.

Sveta Monika in sveti Avguštin imata pomembno mesto tudi med slovenskimi verniki. Mnoge matere se priporočajo sveti Moniki, kadar molijo za svoje otroke, zlasti če se oddaljijo od vere ali zaidejo v življenjske težave. Sveti Avguštin pa je med Slovenci zelo cenjen kot velik učenjak, cerkveni učitelj in iskalec resnice. Njegova dela še danes berejo bogoslovci, duhovniki in številni kristjani.

Na Slovenskem je več cerkva posvečenih svetemu Avguštinu, njegov god pa obhajamo 28. avgusta, medtem ko god svete Monike praznujemo 27. avgusta. Njuna godova sta drug za drugim, kar lepo poudarja njuno tesno življenjsko povezanost kot matere in sina. Znana Avguštinova misel pravi: »Nemimo je naše srce, dokler ne počije v tebi, o Bog.« Ta stavek je med najbolj znanimi krščanskimi izreki in ga pogosto navajajo tudi slovenski verniki.

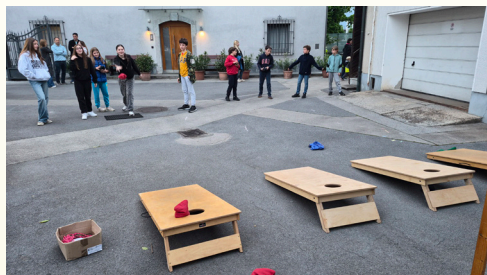
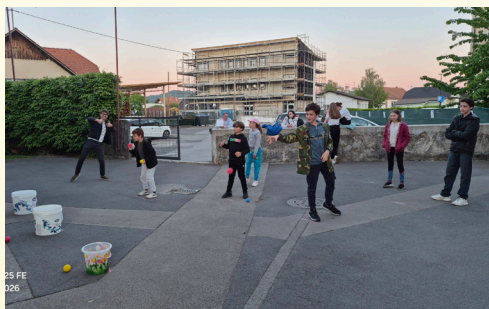
Sveta Monika, izprosi nam vztrajnost v molitvi ter zaupanje v Boga, da bomo tudi v težkih trenutkih ostali trdni v veri. Sveti Avguštin, pomagaj nam iskati resnico, ljubiti Boga z vsem srcem in pogumno živeti po evangeliju. Amen.

SKLEP ŠMARNIC

V mesecu maju smo pri šmarnicah spremljali življenje svetega Frančiška Asiškega, animatorji pa so otroke po šmarnicah spodbujali pri družabnih igrah na dvorišču. Najprej so otroci morali rešiti uganke, katerih rdeča nit je bil sveti Frančišek, potem pa so pokazali še svoje znanje v žogometu, žogobrcu, štrbunku, obročemetu in balinčkah. Veliko je bilo smeha in tekmovalne mrzlice.

Vsi so ob koncu meseca prejeli simbolično nagrado, najbolj zagnani pa še posebne nagrade. Hvala Mariji in svetemu Frančišku, da sta nas družila ves mesec, prihodnje leto pa verjamem, da se vidimo v še večjem številu.

D. K.

MLADI V GARDALANDU

V torek, 2. junija, smo se z mladimi iz naše župnije in nekaj mladimi družinami odpravili v zabavišni park Gardaland v Italiji. Izleta se je udeležilo nekaj ministrantov, pevcev, članov otroške dramske skupine in pridnih šmarničarjev. Po jutranji sv. maši ob 4.30 smo se natanko ob 5.00 odpravili proti Italiji, kjer je bil ta dan državni praznik. Zaradi prepovedi za težka tovorna vozila smo že okrog 9.00 prispeli na cilj. Tokrat nas je ob Gardskem jezeru pričakalo prijetno, nekoliko oblačno poletno vreme s temperaturami okrog 24 stopinj Celzija. Kljub slabi napovedi je vreme vzdržalo do 13.30. Zato

smo se najprej udeležili vodnih dogajanj in zunanjih atrakcij, ob plohah pa smo se usmerili k notranjim dejavnostim. Posebnost letošnjega izleta je bil dokaj skromen obisk zabavišnega parka, kar je pomenilo, da ni bilo čakalnih vrst. Zato smo se lahko nekoliko prej zadovoljni odpravili proti domu. V Ljubljano smo prispeli okrog 22.00.

TELOVSKA PROCESIJA

Slovesni in zapovedani praznik svetega Rešnjega telesa in svete Rešnje krvi, 4. junija, nas je razveselil z lepim vremenom, zato smo po večerni sv. maši pripravili telovsko procesijo, ki je potekala po že ustaljeni poti. Prva dva oltarja sta bila pri mozaiku na severni in tistem na južni strani cerkve, odkoder nas je pot vodila čez Zaloško cesto po Vevški cesti do vevške kapelice, kjer je bil tretji oltar. Procesija je nato krenila skozi Sige do kapelice v Slapah, kjer je bil četrti oltar. Nazaj smo se vračali skozi Slape po Vevški cesti v cerkev, kjer je bil še sklepni blagoslov. Procesija je bila tudi letos lepo obiskana, pri čemer je bilo lepo videti tudi veliko mladih in otrok. S procesijo svetega Rešnjega jasno izpovedujemo vero, prosimo blagoslova in božjega varstva, hkrati pa pokažemo razlog svojega upanja in veselja kot zunanji izraz vere. Iskrena hvala vsem sodelujočim pri procesiji, ministrantom, nosilcem neba, bander in svetilk ter posebej gasilcem iz Slap, ki vsako leto poskrbijo za varovanje procesije in urejanje prometa.

ROMANJE »ZALEDNEGA VODA«

Z moškami, ki pomagajo pri številnih župnijskih opravilih, smo se v torek, 9. junija, odpravili na Primorsko. Najprej smo obiskali božjepotno cerkev na Sveti Gori nad Novo Gorico, nato pa se zapeljali še do frančiškanskega samostana Kostanjevica pri Novi Gorici. Po molitvi in ogledu obeh cerkva, smo se odpeljali na Kras, kjer smo si v Šepuljah v pravi kraški gostilni privoščili še kosilo. Polni lepih vtisov smo se popoldne vrnili domov.

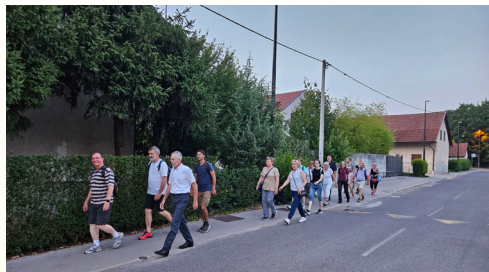
PROSLAVA OB 35-LETNICI SAMOSTOJNE SLOVENIJE

Na praznik rojstva Janeza Krstnika, 24. junija, smo imeli na parkirišču pri župnijskem dvorišču po večerni sv. maši proslavo v počastitev dneva državnosti, ob 35-letnici slovenske samostojnosti. Nastopili so igralci domače gledališke skupine Polna luna z recitacijami znanih in manj znanih pesmi slovenskih pesnikov, župnijski mešani pevski zbor ter solistka. Izbor pesmi je bil tudi v znamenju pesnika slovenskega Krasa Srečka Kosovela, ob stoletnici njegove smrti. Znano je, da so Srečka Kosovela radi primerjali z njegovim primorskim rojakom Simonom Gregorčičem, zato je primerno, da smo slišali tudi Gregorčičevo odo Soči. Slišali smo tudi recitacijo besedila slovenske popevke Tam, kjer sem doma in zborovske Tam, kjer pisana so polja. Tudi tokrat se je z ubranim petjem izkazal naš pevski zbor: s Poljsko himno in Zdravljico. Dobrodošla je bila tudi poživitev z dvema solističnima točkama: Vilharjevo Na goro in Ipavčevo Spominčica.

OD FARE K PRAFARI

V nedeljo, 28. junija, na predvečer praznika prvakov apostolov sv. Petra in Pavla, nas je skupina župljanov po večerni sv. maši poromala od naše cerkve do cerkve sv. Petra v Ljubljani, od naše župnije do naše nekdanje pražupnije ali prafare. Med potjo smo se ustavili pri kapelici na Studencu in tisti na začetku fužinskega naselja, pri cerkvi na Fužinah in na kraju nekdanjega karmeličanskega samostana v Mostah ter vsakokrat zmolili desetko rožnega venca. Med zložno hojo je bila ugodna priložnost za pogovor. Pri cerkvi sv. Petra nas je pričakal naš duhovni pomočnik, g. Jožef Drolc, nekdanji župnik pri sv. Petru, in nam v cerkvi podal kratko zgodovino naše pražupnije in šempetrske cerkve ter orisal notranjščino cerkve z njenimi znamenitostmi. Dodajmo še to, da obe cerkvi povezuje mozaik s podobno sv. Petra in Kristusa: pri nas je prvak apostolov upodobljen skupaj s Kristusom na severni zunanji steni med hojo po vodi, v Šempetru pa je na pročelju cerkve znamenit prizor, ko Kristus Petru izroča »ključce (ključa) nebeškega kraljestva«.

OBNOVA VEVŠKE KAPELICE

Obnova kapelice počasi napreduje. Kip Matere Božje z Jezusom je že obnovljen. Izvedena so tudi električarska dela. V delu so nova vrata in okna, ki bodo zaradi daljše obstojnosti narejena iz aluminija. Preden bodo vgrajena, je treba izvesti še drenažo okoli kapelice in novo stopnico, ki bo nekoliko nižja od sedanjega, da ne bi ob nalivih voda vdiral v kapelico. Po vgradnji vrat in oken bodo pleskarji še prepleskali notranjost in zunanost kapelice. Hvala vsem, ki z razumevanjem ter denarnimi sredstvi spremljate obnovo kapelice.

Izročitev slovenskega naroda Mariji Sveta Devica Marija!

Ti si Jezusova Mati: ti si ga pod srcem nosila, ga rodila in si z njim pod križem trpela.

Ti si tudi naša Mati: tvoja materinska roka nas je varovala skozi vso zgodovino.

Tebi izročamo sami sebe, da bi v molitvi in pokori spreminjali svoja srca.

Tebi izročamo naše družine, da bi bile odprte za življenje in bi mladim odkrivale duhovne vrednote.

Tebi izročamo Cerkev na Slovenskem, da bi v zvestobi evangeliju gradila edinost.

Tebi izročamo slovensko domovino, da bi napredovala v luči vere in krščanskega izročila.

Tebi izročamo naše rojake po svetu, da bi ostali zvesti Bogu in svoji domovini.

Tebi, naša Mati, se danes vsi skupaj posvetimo.

Sprejmi nas v svoje varstvo in nas izroči svojemu Sinu Jezusu, našemu Odrešeniku, ki živi in kraljuje vekomaj. Amen.

(Vir: Cerkveni molitvenik, Slovenska škofovska konferenca, 2020, str. 212)

OBVESTILA

bralci beril

V mesecu avgustu ste vabljeni, da se v cerkvi pri verskem tisku sami vpišete v seznam bralcev!

adoracija

Ob petkih od 18.30 do 19.00 v tišini.

maše (pogrebi, oddane)

+ Risto Atanasov: 1M (Plut) / + Ivana Kamnar: 2M (Marija Blatnik), 2M (Maksimilijan Sotošek), 2M (Anica Pugelj), 1M (Jože Iskra)

krščeni

Ema Štrekelj, Kaja Zidar, Jurij Burnik Roš, Jakob Miklavčič, Sofija Peterca, Mija Kozina, Mila June Oliver, Sofia Guadalupe Pišljar, Urša Skubic, Glorija Smrekar

krščansko pokopani

Hilda Dornik, Ivana Kamnar, Magdalena Šebenik, Marija Avsec, Jožica Brajković, Frančiška Kovač

dobra dela

Za župnijo/cerkev: 300 € (n. n.) / za oratorij: 1000 € (n. n.), 100 € (n. n.), 50 € (n. n.) / za kapelico na Studencu: 500 € (T. K.), 200 € (n. n.), 5000 € (M. S. P.), 100 € (M. G.) / ob pogrebu + Ivane Kamnar: 177 € (n. n.)

Vsem darovalcem Bog povrni!

MAŠE

- ob nedeljah ob 8⁰⁰, 10⁰⁰ in 19⁰⁰
- ob torkih in četrtnih ob 7⁰⁰
- ob preostalih delavnikih ob 19⁰⁰
- ob praznikih ob 9⁰⁰ in 19⁰⁰

URADNE URE

- ob ponedeljkih in petkih od 19³⁰ do 20⁰⁰
- ob torkih in četrtnih od 7³⁰ do 8⁰⁰
- ob sredah in praznikih ni uradnih ur

KARITAS

Obrnite se na elektronsko pošto:

e-pošta: karitas@zupnija-ljpolje.si

TRR Karitas: NLB 02054-0253243567

KNJIŽNICA

- ob nedeljah od 9⁰⁰ do 10⁰⁰!

e-pošta: knjiznica@zupnija-ljpolje.si

KRSTI

Priprava v sredo, 5. 8., ob 18⁰⁰.

Za datum krsta in podatke se oglasite v župnijski pisarni! S seboj prinesite družinsko knjižico in izjavo botra!

OBHAJILO BOLNIKOV

Na prve petke v mesecu in pred prazniki. Za previdevanje (v smrtni nevarnosti) lahko pokličete kadarkoli.

POROKE

Prijava vsaj mesec dni pred poroko. Potrebni dokumenti: krstni in samski list, potrdilo o opravljenem tečaju.

Izdala Župnija Ljubljana Polje

Zadobrovska cesta 6, 1260 Ljubljana Polje
tel.: 01 529 22 33

e-naslov: www.zupnija-ljpolje.si

e-pošta: info@zupnija-ljpolje.si

zupnija ljubljana polje

TRR župnije: OTP banka d. d.

SI56 0430 2000 3170 429

Odgovarja Janez Bernot, župnik
Tisk: ABO grafika

AVGUST - VELIKI SRPAN

1	sob	Alfonz Ligvorij, škof, cerkveni učitelj	
2	ned	18. nedelja med letom; Evzebij, škof; porcijunkula	
3	pon	Lidija, svetopisemska žena	
4	tor	Janez Vianej, duhovnik	
5	sre	Marija Snežna (Nives)	PRIPRAVA NA KRST
6	čet	Jezusova spremenitev na gori	
7	pet	Kajetan, duhovnik	OBISK BOLNIKOV
8	sob	Dominik, ustan. dominikancev	
9	ned	19. nedelja med letom; Terezija Benedikta (Edith Stein), red.	
10	pon	Lovrenc, diakon, mučenec	
11	tor	Klara (Jasna), devica	
12	sre	Ivana Šantalska, redovnica	
13	čet	Hipolit in Poncijan, mučenca	
14	pet	Maksimilijan Kolbe, duhovnik, mučenec	
15	sob	Marijino vnebovzetje - veliki šmaren	DAROVANJE ZA ŽUPNIJO
16	ned	20. nedelja med letom; Rok, spokornik	
17	pon	Beatrika, devica	
18	tor	Helena (Alenka), cesarica	
19	sre	Janez Eudes, duhovnik	
20	čet	Bernard, opat, cerkveni učitelj	
21	pet	Pij X., papež	
22	sob	Devica Marija Kraljica	
23	ned	21. nedelja med letom; Roza iz Lime, devica	
24	pon	Jernej (Natanael), apostol	
25	tor	Ludvik, kralj	
26	sre	Tarzicij, mučenec	
27	čet	Monika, mati sv. Avgušтина	
28	pet	Avguštin, škof, cerkveni učitelj	
29	sob	Mučeništvo Janeza Krstnika	
30	ned	22. nedelja med letom; Feliks (Srečko), mučenec	
31	pon	Pavlin, škof	BRALCI BERIL